

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14576

гр. София, 03.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело № 20241110100814 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на В. С. М. ЕГН-***** от .., ..., чрез адв. Е. Й., със съд. адрес гр., срещу „Еос Матрикс“ ЕООД с ЕИК-..., със седалище и адрес на управление гр. София, район „...“, ул. „...“ № ...

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 270, ал. 2 от ГПК за прогласяване на нищожността на съдебно решение от 02.07.2021 г. на СРС, І ГО, 175 с-в постановено по гр.д. № 63052/2019 г., с което е отхвърлен отрицателен установителен иск на В. С. М. срещу „Еос Матрикс“ ЕООД с правно основание чл. 439 ГПК за недължимост на сумата от 5628,82 лева, представляваща главница по Договор за земеделски кредит №/27.07.2009г., сключен с „Прокредит Банк България“ АД, сумата от 63,51 лева- просрочена лихва за 25.05.2010г. до 24.06.2010г., 3872,68 лева- наказателна лихва за периода от 25.06.2010г. до 30.01.2012г., ведно със законната лихва от 25.10.2012г. до изплащане на вземането, както и направените разноси в размер на 703,64 лева, от които 191,30 лева за държавна такса и 512,34 лева адвокатско възнаграждение, за които е издаден изпълнителен лист от 30.10.2012г. по ч.гр. дело № 2268/2012г. по описа на КРС и е образувано изп. дело № 2018...0400628 по описа на, рег. № ... с район на действие ОС- гр. Кюстендил, като на ответника са присъдени и разноси в размер на 100 лв.

В исковата молба са налице твърдения, че в доктрината и съдебната практика е прието, че съдебно решение е нищожно, когато то е неразбираемо и смисълът му не може да се извлече при поправка или тълкуване. В съдебното решение мотивите са разбираеми и не си противоречат, и за това

волята на съда - да отхвърли иска остава неясна. В чл. 236 ал.2 от ГПК е възпроизведено изискването на чл.121 ал.4 от КРБ съдебното решение да бъде мотивирано. Решението на съда и мотивите са неразривно свързани помежду си. Въпреки, че мотивите не са част от съдебно решение, а само изясняват логическите и правните съображения на съда за постановяването на неговия акт, но при установени пороци, засягащи тях и диспозитива, водят нищожност на последния. Предвид това, че от процесния съдебен акт, разгледан в своята цялост като единство от мотиви и диспозитив, не става ясна действителната воля на съда, относно предмета на производството, чрез който се очертават обективните предели на сила на пресъдено нещо, трябва да се обяви неговата нищожност. В подкрепа на този извод е и приетото в правната теория и съдебната практика, че нищожно е това решение, което не дава възможност то да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление. Липса на волеизявление е налице, когато решението е абсолютно неразбираемо и неговия смисъл не би могъл да се извлече дори при поправка или тълкуване.

В процесното по настоящия иск съдебно решение мотивите на съда са разбираеми и не си противоречат, и за това волята на съда - да отхвърли иска остава неясна. Предвид това, че от процесния съдебен акт, разгледан в своята цялост като единство от мотиви и диспозитив, не става ясна действителната воля на съда, относно предмета на производството, чрез който се очертават обективните предели на сила на пресъдено нещо, трябва да се обяви неговата нищожност. Нищожно е процесното решение, което не дава възможност то да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление, а именно: решението е абсолютно неразбираемо и неговия смисъл не би могъл да се извлече дори при поправка или тълкуване. Съдът в него приема от ЕДНА СТРАНА, че последното изпълнително действие по изпълнителното дело датира на 24.03.2014г., от която дата е започнала да тече погасителната давност на вземането, като считано от него двугодишният преклузивен срок е изтекъл на 24.03.2016г., на която дата изпълнителното дело е ПРЕКРАТЕНО, въпреки по-късното постановено постановление от ЧСИ за прекратяване на същото - 22.11.2017г., а от ДРУГА СТРАНА приема, че изпълнителното дело е ВИСЯЩО, респ. НЕ Е ПРЕКРАТЕНО и постановките на ТР №2/26.06.2015г. по ТД №2/2013г. на ОСГТК на ВКС се прилагат за него, защото последното е постановено, преди прекратяване на

изпълнителното дело, но **ВЪПРЕКИ ТОВА**, продължава да приема в своите мотиви, че давностният срок за вземането изтича на 24.03.2019Г., респ. пет години след последното изпълнително действие по изпълнителното дело на 24.03.2014Г., в противоречие с вече приетите от съда постановки на ТР №2/26.06.2015Г. по ТД №2/2013Г. на ОСГТК на ВКС.

Ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявения иск и моли същия да бъде отхвърлен. Твърди, че оспореното съдебно решение е валиден съдебен акт, който отговаря на всички изисквания за валидност – постановен е в писмена форма, от надлежен орган, функциониращ в законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, подписано е и изразява волята на съда по начин, който позволява да се изведе нейното съдържание. Намира, че съдът след като правилно е възприел установените по делото факти е приложил правилно и процесуалния закон, а и постановките на ТР №2/26.06.2015Г. по ТД №2/2013Г. на ОСГТК на ВКС.

На следващо място ответникът твърди, че съдебният акт, чиято нищожност се иска е преминал през инстанционен контрол пред въззивен съд и пред касационен съд, които служебно не са установили неговата нищожност или недопустимост.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК разпределението на доказателствената тежест е, както следва: **ищецът** следва да установи при условията на пълно и главно доказване твърдените от него правопораждащи факти, а именно че процесното решение не дава възможност то да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно волеизявление, т.е. че решението е абсолютно неразбираемо и неговия смисъл не би могъл да се извлече дори при поправка или тълкуване, а **ответникът** следва да докаже фактите, от които произтичат възраженията му.

Съдът намира предявените искове за допустими, а исковата молба за редовна по смисъла на чл.127 и чл.128 от ГПК.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призват страните. Основателни са исканията на страните за приемане на представените от тях писмени доказателства, като относими към предмета на делото, както и

направеното с исковата молба и отговора на исковата молба искане за изискване на гр.д. № 63052/2019 г. на СРС, I ГО, 175 с-в.

Водим от горното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, приложени под опис към исковата молба и отговора.

ДА СЕ ИЗИСКА гр.д. № 63052/2019 г. по описа на СРС, I ГО, 175 с-в.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 19.06.2024 г. от 10.00 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____